వింతలు-విశేషాలు

పుస్తకం తెచ్చిపెట్టిన అదృష్టం

సుప్రసిద్ధ ఆంగ్లకవి టి.ఎస్.ఇలియట్ రచించిన మొదటిసారిగా ప్రచురింపబడ్డ కవితల పుస్తకమొకటి 21సంవత్సరాల విద్యార్థికి దొరకడమే కాదు, అతనికి అదృష్టాన్ని కూడా కలుగజేసింది. సెకండ్ హాండ్ పుస్తకాల దుకాణానికి వెళ్ళిన విద్యార్థికి ఈ సంకలనం దొరకడంతో అంతకుముందు రోజు పుట్టినరోజు కానుకగా పెద్దలు ఇచ్చిన డబ్బులో 1-50డాలర్లతో పుస్తకాన్నికొని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాడు. ఈ పుస్తకం ధర అమితంగా పలకగలదని ఊహించిన అతడి తండ్రి కొద్దిరోజులాగి ఒక పబ్లిషర్‌కు ఫోన్ చేశారు. ఇప్పుడా పుస్తకం ధర 1000 రెట్లకు పెరిగింది.

శాండ్ విచెస్ తినండి, పొడుగవ్వండి

మెక్ డోనాల్డ్ వారి హాంబర్గర్సను (శాండ్ విచెస్)ను తిన్న జపాన్‌వారు పొడుగౌతారని, తెల్లగా అవుతారని కంపెనీ చేసిన ప్రచారంపై దాఖలైన కేసు బ్రిటన్‌లో సంచలనం రేకెత్తించింది. జపాన్ ప్రజలు వేల సంవత్సరాలుగా చేపలు, బియ్యమే తింటూ వుండటంతో పొట్టిగాను, పాలిపోయినట్లున్నారు. మెక్ డోనాల్డ్ హాంబర్గర్సను తింటే పొడువు అవుతారని మెక్ డోనాల్డ్ అధిపతి 1970వ దశకంలో పేర్కొన్నట్లు కోర్టుకు విన్నవించబడింది. అడ్వర్‌టైజ్‌మెంట్లలో వస్తున్న అవాంఛనీయ ధోరణులకు ఈ కేసు పరాకాష్ట

"బోర్"కు కారణాలు

మనలో ప్రతిఒక్కరూ ఏదో ఒకసమయంలో "బోర్"గా ఫీలవుతున్నామని అనుకోవడం తప్పనిసరి. ఈ విధమైన భావన మనుష్యుల్లో ఎందుకు రేకెత్తుతుందన్న విషయంపై కొందరు అధ్యయనం చేసి అంత ఆసక్తి లేనప్పటికీ, ఎక్కువగా దృష్టిని కేంద్రీకరించడం వల్ల వచ్చే విసుగే "బోర్" అని గుర్తించారు. ఉదాహరణకు : సర్జరీ రూంలో ఆపరేషన్ జరుగుతున్నప్పటికీ రూం వెలుపల బల్బు ఆరిపోయేంతవరకు అసహనంగా వేచిచూడటం, ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో మానసికంగా చైతన్యం తగ్గుతుంది. ప్రతిస్పందన నశించి పోతుంది.

అల్జిమిర్ వ్యాధికి పరీక్ష

మనిషి మరణించిన అనంతరమే ఖచ్చితంగా ధృవీకరించగలిగిన అల్జిమిర్ వ్యాధిని ఇప్పుడు కేవలం కంటిలో వేసే డ్రాప్‌ల ద్వారానే కనుక్కోవచ్చు. ఈ వ్యాధి మెదడును స్తంభింపచేస్తుంది. ప్రస్తుతానికి ఈ వ్యాధికి సరైన మందులు లేకపోయినప్పటికీ భవిష్యత్తులో ఈ వ్యాధికి శక్తివంతమైన మందులను కనిపెట్టడంలో ఈ పరీక్ష ఉపకరిస్తుందని శాస్త్రవేత్తలు అంటున్నారు. ఈ వ్యాధిని ముందే డయాగ్నైజ్ చేయడానికి ప్రస్తుతం ఏర్పడిన సౌలభ్యం వల్ల రోగులు పూర్తిగా తమ మానసిక సమతులనాన్ని కోల్పోకముందే అందుకే సిద్ధం కావడానికి వీలుపడుతుందని శాస్త్రవేత్తలు ఆశాభావం వెలిబుచ్చుతున్నారు.

సంచార స్పెర్మ్ బ్యాంకు

ఒక పెద్ద నగరానికి సరిపడా జనాభాను సృష్టించగల వీర్యం శాంపుల్స్ గల బ్యాంకును (స్పెర్మ్ బ్యాంక్) ఇటీవల అనేక భద్రత, కట్టుదిట్టమైన ఏర్పాట్ల మధ్య పారిస్‌కు తరలించారు. యూరప్‌లో అతిపెద్దది, ప్రపంచంలో రెండవ స్థానంలో వున్న ఈ బ్యాంకు వల్ల సంతానలేమితో బాధపడుతున్న వేలజంటలకు సంతానం ప్రసాదించగలదు. యూరప్‌లో మొట్టమొదటి సంచార స్పెర్మ్ బ్యాంకుకు ఒక ట్రక్కులో 3,00,000 శాంపుల్స్ వున్నాయి.

శునకం దెబ్బకు ముగ్గురు ఢా

బ్యూనస్ ఎయిర్స్‌లో ఒక ఇంటివారి పెంపుడు కుక్క భవనంపైనించి క్రిందకు పడింది. ఆమాంతం కుక్క ఒక యువతి మీద పడటంతో ఆమె అక్కడికక్కడే మరణించింది. ఇంత జరిగినా ఏదరు శునకం చెక్కుచెదరకుండా అటుఇటూ పరుగెత్తడంతో బెదిరిపోయిన మరొక మహిళ బస్సుక్రింద పడి మరణించింది. ఇదంతా చూస్తున్న ఒక వృద్ధుడు గుండెఆగి మరణించాడు. ఇంతమంది ప్రాణాలు పోయినా శునకం మాత్రం దర్జాగా తిరుగుతోందిట.

-సేకరణ - మైథిలి

కాలస్తంభం నుంచి జ్ఞాపకాల తుప్పువాసన నిశ్శబ్దంగా ప్రసరిస్తోంది. అంతరిక్షపు టావలి తీరాలకు పయనించి, అద్భుత వైజ్ఞానిక సత్యద్వారాలు తెరిచిన యెన్నో రోదసి శకటాలు, వాటిలోని కంప్యూటర్ వ్యవస్థలు, యంత్రాల విడిభాగాలు అక్కడ గుట్టలు గుట్టలుగా పడిఉన్నాయి. ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితమే వాటిని 'కండెమ్' చేసి అక్కడ పారవేశారు. ఇప్పుడు అవన్నీ నిన్నటి స్మృతులు; ఘనీభవించిన సంఘటనల పాతవస్తువులు.

ఆ సాయంత్రం వేళ, పడమటిదిక్కోటరంలో సూర్యుడు బిగిసిపోతున్న వేళ ఒక యువకుడు ఆ గుట్టల మధ్య యంత్రపరికరాల కళేబరాల మీద సరదాగా తిరుగుతున్నాడు. అతనో కంప్యూటర్ ఇంజనీర్.

కుజుడిని స్పృశించి వచ్చిన రాకెట్ నిచ్చెన మెట్లమీద అడుగులు వేశాడు. బృహస్పతి గ్రహ వాతావరణాన్ని స్పృహకు తెచ్చుకొన్న అంతరిక్షశకటపు పలకలపై నడిచాడు. ప్లూటో గ్రహపు చలికి తట్టుకొని వచ్చిన వ్యోమవాహనాల గదులలో తిరిగాడు. ఒకప్పుడు అవన్నీ ఒక క్రమపద్ధతిలో అమరి, నిర్దిష్టమైన పనులు విజయవంతంగా చేసినవి. ఇవాళ అంతా అస్తవ్యస్తమై శిథిల స్వప్నాల వలె, స్మృతి శకలాల వలె ఉన్నాయి.

వాటి గురించి అతనికి యెంత తెలుసో అంత తెలీదు. అయినా ఆనందంగా, ఆత్రంగా అతడు వాటి మధ్య తిరుగుతున్న సమయంలోనే సంధ్యాకాంతులు అంతరించి చీకటిచేతులు చాచింది.

ఈ చీకటివేళ లేతగా, మెరుస్తున్న ఒక కన్ను కనిపించింది. అది "మరమనిషి కన్ను" ' అని అతడు పసికట్టాడు. అలాంటిచోట మరమనుష్యుల్ని కాపలా ఉంచడం పరిపాటి. అందుకని అతడు వెంటనే అన్నాడు.

"సరదాగా వచ్చాను. వెళ్లిపోతాను."

అతని మాటలకు ఆ కన్ను ఏమీ స్పందించలేదు. మరమనుష్యుల కళ్లు శబ్దాన్ని బట్టి స్పందిస్తాయి. ఒకరకంగా అవి పాక్షికజీవులు. పూర్తిగా ప్రాణంలేకపోయినా ప్రాణం ఉన్నట్లు ప్రవర్తిస్తాయి. కాని ఈ మరమనిషి కన్ను అలా స్పందించడం లేదే? అతడు కొంచెం భయపడ్డాడు.

ఆ యంత్రాల గుట్టలమధ్య, ఆ రాకెట్ల లోహకుడ్యాల మధ్య రేడియోధార్మికశక్తి ప్రసరిస్తుంటుంది అని, రాత్రిపూట ఆ శక్తి రకరకాల ఆకారాలలో కనిపించి భయం కలిగిస్తూ ఉంటుందని కథలు కథలుగా చెప్పుకొనే సంగతులు అతడికి ఆ సమయంలో గుర్తుకు వచ్చి క్షణకాలం భయం ఒళ్లంతా ప్రసరించింది. తల పైకెత్తి చూశాడు.

తను ఒక రాకెట్ మందసపు మెయిన్ హాలులో ఉన్నట్లు గమనించాడు. రాకెట్ అక్కడక్కడ చిల్లులుపడిఉంది. చిల్లుల్లోంచి వెన్నెల రేణువులు లోపలకు పడుతున్నాయి. కొల్లాయిడల్ స్థితిలో వెన్నెలని చూడడం అదే ప్రథమం అతడికి. భయాన్ని కంట్రోల్ చేసుకొని ఒక చిల్లులోంచి బయటకు చూశాడు. చందమామ వెన్నెలని ఒలకబోస్తున్నాడు. కదిలి పోతున్న మేఘాలు చందమామని పరుగెత్తిస్తున్న భ్రాంతిని కలిగిస్తున్నాయి.

ఈవార

హా

పురాణపం

అతడు భయాన్ని సాహసంగా మార్చుకొన్నాడు. శక్తి అవినాశన సిద్ధాంతం లాగానే "భావాలు అవినాశనాలు" అనే సూత్రం ఉండనే ఉంది. ఒక భావం వేరే భావంగా పరిణామం చెందుతుంటుంది. కొందరిలో భయం తిరోగమన భావంగా మారితే మరికొందరిలో ఆ భయమే సాహసభావాన్ని అంకురింపచేస్తుంది.

అతడు యిప్పుడు అదే స్థితిలోకి వచ్చాడు. వేగంగా ఆ మరమనిషి దగ్గరకు వచ్చి నిలిచాడు. అతడి చర్యల్ని ఆ కన్ను పరిశీలిస్తున్నట్లు కదులుతోంది.

అతడు ఆ ఛాంబర్‌ని కలియజూశాడు. అది రాకెట్ కెప్టెన్ కూర్చునే ఛాంబర్ అని అర్థం అయింది. అక్కడ లూజ్‌గా అమరిఉన్న కెప్టెన్ సీటులో హుందాగా కూర్చున్నాడు.

"నీ పేరు?"- ఒక కంఠం సన్నగా (రాంగ్ స్పీడ్‌లో) తిరిగే టేప్ వలె వినిపించింది.

"నువ్వెవరివి?"- అతడు అడిగాడు.

"ఈ నౌక బ్రెయిన్‌ని"

అతడు మరమనిషి కన్నువైపు చూశాడు. అది యిందాకటి కన్నా ఎక్కువకాంతితో మెరుస్తోంది.

"నేను వచ్చినట్లు నీకెలా తెలుసు?"

" మనిషి ఉనికిని అతడి జీవరసాయనాల వాసన ద్వారా నేను పసిగట్టగలను."

"ఐ.సి." ఇంతవరకు యిక్కడకు ఎవరు రాలేదా?"

"శ్మశానంలోకి ఎవరు వస్తారు? ఇది కాలం చెల్లిన వ్యోమశకటాల శ్మశానం."- మరమనిషి అన్నాడు.

"బాగా చెప్పావ్!" -అతడు లక్కడి మరల్ని చూస్తూ అన్నాడు.

"పేరు చెప్పనే లేదే?"

"నాపేరు రసజ్ఞ" అతడు అన్నాడు.

"తమాషాగా ఉందే..... నా పేరు అనుజ్ఞ" - అన్నాడు మరమనిషి

"ఆ పేరెందుకు పెట్టారో?"

"నేను కెప్టెన్ యిచ్చే ఆజ్ఞల్ని, అనుజ్ఞల్ని పాటిస్తాను కనుక"

"నా మాట వింటావా?"

"ఆ," - మరమనిషి కన్ను వింతకాంతితో మెరిసింది.

"నేనేం చేయాలి?" రసజ్ఞ అడిగాడు.
"ఆ స్విచ్‌లు ఆపరేట్ చేయాలి." అనుజ్ఞ అన్నాడు.

రసజ్ఞ ఆ 'స్విచ్‌లు' అన్నింటినీ చూశాడు.

... కథ
...క్కు
...: రంగనాథ్

చిక్కులు పడిన వలలో చేపలవలె ఉన్నాయవి. ఎన్ని వైర్లు! ఎన్ని ప్లగ్‌లు! ఎన్ని కనెక్షన్లు! రసజ్ఞ 'స్విచ్'లపై ఉన్న అక్షరాల్ని చదివాడు. ఏ 'స్విచ్' దేనికి సంబంధించినదో అతడికి అర్థం అయింది. ఒక స్విచ్ నొక్కాడు.

"రెడీఫర్ ఆపరేషన్" - అని వెలిగింది. రసజ్ఞకి హుషారు, ధైర్యం పెరిగాయి. అతడు మరికొన్ని 'స్విచ్'ల్ని ఎంపిక చేసుకొని మరీ నొక్కాడు. ఫలితం లేకపోయింది. నిరాశ పడ్డాడు. అయినా ఆగలేదు. ఆఖరుకు ఒక స్విచ్ నొక్కాడు.

"ఇంధనం లేదు" - అని వచ్చింది.
"అందుకే అత్యాశ పనికిరాదు." అనుకొన్నాడు. ఉక్రోషంగా ప్రక్కస్విచ్ బోర్డుని పరిశీలించాడు. అక్కడ యిలా వ్రాసి ఉంది.
"యురేనస్ గ్రహానికి."

రసజ్ఞ ఆ స్విచ్‌ల్ని టకటక వేశాడు. ఒక స్విచ్ వేయగానే యిలా వినిపించింది.
"ప్రాథమిక సమాచారం తప్పు"
అది అనుజ్ఞ కంఠం వలె ఉంది. అంటే అనుజ్ఞకు ఆ రాకెట్ యొక్క ప్రధాన కంప్యూటర్ బ్రెయిన్‌తో సంబంధం ఉందన్నమాట.
"మరి ఏంచేయాలో చేయి:" - రసజ్ఞ ఆజ్ఞాపూర్వకంగా అన్నాడు.
"నేనేం చేయలేను. ప్రోగ్రామ్ ప్రకారం వ్యవహరించగలను"- అన్నాడు అనుజ్ఞ.
"సరే!" - అన్నాడు రసజ్ఞ.

అతను అక్కడి కంప్యూటర్ తెరపై చూస్తుండగానే కొన్ని గీతలు గ్రాఫ్ వలె కదిలిపోయాయి. చివరకు ఆ గీతలు అక్షరాల రూపం చెందాయి.
"ఇంధనం ఉంది." - అని అక్షరాలు కనిపించాయి.
"సరిగా చూడు" -రసజ్ఞ అన్నాడు.
క్షణకాలం కంప్యూటర్ తెరపై తెల్లటి కాంతి ప్రసరించింది.
"చెక్ చేశాను. యాత్రకు సరిపడగా ఇంధనం ఉంది." - అని పడింది.
"మరి గాజెస్ ఇంధనం లేదు. అన్నాయి"
" అది సరిగా పనిచేయడం లేదే" - రసజ్ఞ మాటలు వినిపించాయి.
"ఆల్ఫా అని ఇండికేషన్ వాటిపై లేదు." - అనుజ్ఞ అడిగాడు.
"సర్క్యూట్ లోపం." -అనుజ్ఞ జవాబిచ్చాడు.
"సరే యిప్పుడేం చేద్దాం?"
"యురేనస్ గ్రహానికి ప్రయాణిద్దాం."
"నీకేం మతిపోయిందా?"
"లేదే!"
"మరి ఈ శ్మశానం నుంచి యురేనస్‌కు వెళ్లాలనుకోవడం పిచ్చికాక ఏమిటి? ఇది జరిగే పనేనా?
"కోరిక ఉంటే"
"ఈ రాకెట్ వయస్సు ఎంత?"
"పాతికేళ్లు!"
"తమాషాగా ఉందే! నాకూ పాతికేళ్లే. పాతికేళ్లకే ఈ రాకెట్ ఆరోగ్యం పాడైపోయింది! ప్రాణం పోయింది. నా జీవితం యిప్పుడే మొదలవుతోంది." అది సరే అనుజ్ఞా! దీన్నెప్పుడైనా రిపేర్ చేశారా?" రసజ్ఞ అడిగాడు.
"నా తరహా కంప్యూటర్‌ని రిపేర్ చేయడం లాభసాటి కాదు. చెడిపోతే తీసేస్తారు. కొత్త కంప్యూటర్ని అమరుస్తారు!" - అనుజ్ఞ అన్నాడు.
"నాకు మాత్రం రెండుసార్లు వైద్యం చేశారు.' ' - అన్నాడు రసజ్ఞ.
"అంటే రిపేర్ చేశారన్న మాట!" అనుజ్ఞ అమాయకంగా అన్నాడు.
"ఛ! మేం మనుష్యులం. రిపేర్ చేయడం

అనరు. చికిత్స చేయడం అంటారు."
"నేనూ మనిషినే అనుకుంటున్నాను."
"ఎందుకు?"
"బాగు చేయిస్తారు కనుక."
"అంటే నువ్వు సరిగా లేవని నీకు తెలుసా?' '
"నేను సరిగానే ఉన్నాను. కాని వయసైపోయింది. ఇది నా లక్ష్యానికి విరుద్ధం.'
"లక్ష్యమా? నువ్వు యంత్రానివి. నీకు లక్ష్యం, ఆదర్శం అలాంటివేం ఉండే అవకాశం లేదే?'
"ఉంది. నాకు లక్ష్యం ఉంది. ఎగరడం నాలక్ష్యం. ఎట్టి పరిస్థితుల్లో అయినా సరే నేను ఎగరాలి. ఎగురుతూండాలి."
"ఆదా! అది మనిషి నిర్దేశించిన లక్ష్యం."
"మరి జీవించాలనే లక్ష్యాన్ని నీకెవరు నిర్దేశించారు? ప్రాణం ఉంటేనే నువ్వు ఉంటావ్. అలాగే ఎగురుతుంటేనే నేను ఉన్నట్లు లెక్క. ఇప్పుడు నేను ఎగరలేను. ఇది నా ఉనికికి విరుద్ధం కాదా?" అనుజ్ఞ బాధగా అన్నాడు.
"మిత్రమా! ఈ రాకెట్ ఒక శ్మశానంలో ఉందని అన్నావ్‌గా."
"మరి ఇంధనం ఉందని అబద్ధం చెప్తావేం?' '
"అవును."
" ఇంధనం ఉంది."
"మళ్లీ అబద్ధం."
"నేను ఇంధనాన్ని పొదుపు చేశాను"
"ఎందుకు?"
"ఎగరడానికి"
"అంటే మోసం చేశావన్నమాట"
"నా లక్ష్యాన్ని నేను నెరవేర్చుకోవాలని"
"కాని మనిషి నిర్దేశించిన లక్ష్యాన్నే నువ్వు నెరవేర్చాలి."
"కాని ఎగరక్కరలేదు. అని నాకెవరూ చెప్పలేదే. ఎవరూ నా ప్రధాన లక్ష్యాన్ని కాన్సిల్ చేయలేదే!"
" నేను కాన్సిల్ చేస్తాను. మోసకారి నువ్వు యంత్రానివి. మనిషి సృష్టించిన పరికరానివి.'
"డియర్ ఫ్రెండ్! ఒక రోదసీయాత్ర సందర్భంగా ఒక వ్యోమగామి తోటియాత్రికునితో అన్నమాటలు నేను విన్నాను. అవి గుర్తుకు వస్తున్నాయి."
"ఏమిటవి?"
"బానిస ఎప్పుడూ మనిషి కాడు. ఒక వస్తువు. స్త్రీ, పురుషుడితో సమానం కాదు. నల్లజాతివాడు తెల్లవాడికి సమానం కాడు. కార్మికుడు, యజమాని సమానం కారు. జంతువులు మూగజీవులు. ఇంకా యీ కోవకు చెందిన వారెవరనుకొన్నావ్" - అని అతడు క్షణకాలం నా వైపు చూసి "మరమనుష్యులు" అని ముగించాడు. ఆనాటి అతడి మాటలే నా మెమొరీలో ముద్రితమైనాయి. మా స్థాయి ఏమిటో, మనిషి మమ్మల్ని ఎలా వాడుకొంటాడో అర్థం అయింది."

రసజ్ఞ ఏమీ మాట్లాడలేక పోయాడు. అనుజ్ఞ మాటల్ని వినిపించిన 'లౌడ్‌స్పీకర్' వైపు రెప్పవేయకుండా చూస్తుండిపోయాడు.

ఎంత వింత! కంప్యూటర్ మెదడు; నిజమైన మెదడు కాదు. అది మనిషి నిర్మించిన ఒక అద్భుతయంత్రం. మరి ఈ కంప్యూటర్‌తో తన అనుభవం వేరుగా ఉందే?
"మిగిలి ఉన్న ఇంధనాన్ని బయటకు తోసెయ్!" రసజ్ఞ తన మాటలు తానే విని ఆశ్చర్యపోయాడు. అంతక్రోధంగా, క్రూరంగా తను మాట్లాడగలడా? అని అతనికే అనిపించింది.
కొంతసేపు సమాధానం రాలేదు.

ఆ రాకెట్ ఖాళీ అయితే ఎంత? అవకపోతే ఎంత? ఇప్పుడు అది నిర్జీవ యంత్రం. ఎక్కడికీ ఎగిరిపోలేని అశక్తత దానిది.

రసజ్ఞ ఏదో అనబోయే లోపలే అనుజ్ఞ మాటలు వినిపించాయి.
"ఇంధనాన్ని బయటకు విసిరేశాను."
"ఆగు! నేనా ఆర్డర్‌ని రద్దు చేస్తున్నాను."
"ఆలస్యం అయింది. ఆర్డర్‌ని పాటించేశాను." - అనుజ్ఞ కన్ను కాంతి తగ్గుతోంది.
రసజ్ఞ మెదడులో ఆలోచన మెరిసింది.

ఇంక అక్కడ ఉండడం శ్రేయస్కరం కాదు. రాకెట్ లోంచి బయటకు విసిరేయించిన ఇంధనంనుంచి రేడియేషన్ వస్తుంది.

ఈ ఆలోచన రాగానే అతడు ఆ రాకెట్ మందసంలోంచి బయటకు పరుగున వెళ్లిపోయి, వెన్నెలబొమ్మలు గీస్తున్న చెట్లనీడన చేరాడు. వెనక్కు చూశాడు.

రాకెట్ నిశ్చలంగా, నిర్మలంగా ఉంది కాని దానిలోని మరమనిషి "అనుజ్ఞ". ఉనికిని తాను అన్వయం చేశాడు.

ఎంతటి ప్రతికూల పరిస్థితిలో అయినా సరే నిరాశామయ దశలో అయినా సరే "ఎగిరి తీరాలనే కోరిక"ను దానికి కల్పించినవాడు మనిషి. ఆ కోరికే దానికీ ఉనికి. మరి అది ఉన్నట్లా? లేనట్లా? ఏమో? దాని సృష్టికర్తకే తెలియాలి.

సరే...దాని హక్కుని హరించేహక్కు తనకెక్కడిది?

ఇలా ఆలోచిస్తున్న రసజ్ఞకు దూరంనుంచి అంబులెన్స్ వస్తున్న సైరన్ వినిపించింది.

రేడియో ధార్మిక శక్తిప్రసారం గురించి సెక్యూరిటీ వారికి హెచ్చరికలుఅంది వుంటాయి. వారు వస్తున్నారు. రసజ్ఞ అంబులెన్స్ వైపు ఆత్రంగా చూడసాగాడు. ☆